

NEMI OD VESELJA, ZREMO V LUČ, KI PRIHAJA!

Dragi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji schönstattskega gibanja!

„Tu stojimo in v Luč z nebes strmimo!“ je naslov nove glasbene predstave W. Röhriga. Na str. 12, v 2. kitici govori besedilo:

„Ti darilo neba, nisi od tega sveta. Ti glasnik iz nebes, pripoveduj nam o Bogu.“

Kdor ne pozna povezanosti teh verzov z zgodbo iz omenjenega muzikla, te verze hitro poveže s kakšnim dogodkom iz zgodovine odrešenja ali morda celo misli, da gre za odlomek njemu neznane Božične pesmi. V večini Božičnih pesmi in predvsem v skoraj vseh upodobitvah jaslic je pogled usmerjen na Božjega otroka. Otrok v jaslih je središče dogajanja. S čudenjem ob Jezusovem rojstvu se v vernem kristjanu združita dve stvari. Čudenje nad skrivnostjo utelešenja Božjega Sina, ki je izven našega razumevanja, s prvinskim veseljem, ki ga pri večini ljudi sproži vsak majhen otrok.

Čudenje nad novorojenim otrokom! Čudenje v muzikalu sprva nima nič opraviti z Božičem. V ospredju je mlad par, ki se globoko in pristno čudi nad svojim novorojenim otrokom. Mlada starša, zadene čudenje nad njunim novorojencem veliko globlje in bolj pretresljivo, kot katere koli jaslice in ne glede na to, kako dragocene so te jaslice lahko. In vendar se to zgolj človeško čudenje nad otrokom, čisto samoumevno obrne tudi k nebu in k Bogu. Spomnimo se, kako starša svojemu malemu otroku pogosto rečeta: **„Ti si za naju darilo iz nebes! ... V tebi se skriva skrivnostni čar, ki naju vedno osupne! ... Ti si nebesni sel, ki nama pripoveduje o Bogu! ... Ti si izpolnitev obljube. Klic si, ki velja za vse nas.“** V vsaki od teh izpovedi, gre za globoko doživljanje staršev ob svojem otroku. Obenem lahko vsako od teh misli, uporabimo tudi pri opisovanju skrivnosti Božiča.

Zahodna filozofija naj bi imela svoj začetek, v človekovi sposobnosti, da se čudi. Človek, ki je iz te filozofije zrasel je pogosto presenečen nad pestrostjo sveta, nad svojim lastnim obstojem ter nad svobodo in možnostmi v katerih oblikuje svoje življenje. To človekovo naravno čudenje, lahko postane pozorno tudi na Stvarnika vsega. Vera in izkušnja Boga, nujno potrebujeta **„srce, ki posluša.“** Pustiti se dotakniti v srcu, pomeni močnejše se pustiti osupniti in celo pretresti. To sovpada s številnimi trenutki spreobrnitve, ki jih ljudje doživljamo. Moj nepravi odnos do življenja, v katerem sem tako rekoč brez prekinitve usklajen in v katerem se zavzemam za izpolnjevanje svojih vizij, zamisli in obveznosti je, kot bivanje v sobi v kateri so vsa vrata in okna zaklenjena. Tedaj seveda ni nobene priložnosti, da bi se moje življenje odvijalo po Božji volji.

Vzgoja z ljubeznijo. Bistvenega pomena je, da lahko svet doživimo po znanem zakonu prosornosti in v ozadju vseh dogodkov vidimo Boga. Ta učna pot se odvija pri vsakem srečanju v našem življenju. Takoj, ko otrok zagleda materin obraz, se začne odnos in njuna povezanost začne rasti. Že devet mesecev prej, se začne izkušnja toplote in zaželenosti in glas matere se spremeni v otroku zaupen zvok. Johann Heinrich Pestalozzi, vplivni švicarski pedagog, opisuje pogovor z očmi, kot vir dobre rasti in samorazvoja. **„Vsaka dobra vzgoja zahteva, da mati z otrokovih oči, ust in njegovega čela, razbere vsako spremembo njegovega duševnega stanja.“** Kajti ... **„samo dobro, ki je v nas, nam lahko pomaga izboljšati v nas tisto, kar nam manjka.“** Iskrena pohvala in kritika, sta za bližnjega hkrati jemanje in dajanje in vodita k dobri vzgoji.

MED AKTIVNIM IN PASIVNIM NAČINOM. Nemška slovnica pozna dve vrsti stavkov. Izpoved je lahko aktivna **„gradim hišo“** ali pasivna **„hiša se gradi.“** Pasivnih stavkov ne govorimo samo o stvareh, ampak tudi o ljudeh in nas samih. Na primer trpni **„govorim“** ima pasivno obliko **„sem nagovorjen.“** V slovnici nekaterih drugih jezikov obstaja še tretja oblika stavkov. V grščini govorimo o **„medium ali srednji obliki.“** Poleg **„vzgajam“** in **„vzgajajo me“** je še tretja **„pustim se vzgajati.“** Aktivna pripravljenost in pasivno prepuščanje se združita. Sociolog Hartmut Rosa je že večkrat opozoril na dejstvo, da v sodobnem načinu življenja, ni prostora za **„sredino“** ali **„tisto vmes.“** Danes smo lahko le povzročitelji oziroma storilci, ki svet okoli sebe oblikujejo in spreminjajo ali pa smo tisti, na katere se vpliva, torej smo prizadeti in žrtve tega, kar se nam dogaja.

Kadar smo v harmoniji, zares živimo. **„Spodbujen s sodobnimi možnostmi, niha današnji človek med fantazijami o svoji vse mogočnosti ter med strahom in omedlevico pred nenačrtovano usodo.“** Hartmut Rosa opisuje različne situacije, ki so kot nekakšna vrata v prostor, v katerem lahko doživimo **„sredino ali tisto vmes.“** Pri plesu je samoumevno, da istočasno vodimo in, da smo vodeni. To, da smo vodeni, se zgodi, ko se drugemu pustimo voditi. Harmonična simultanost plesa, tvori celoto.

„Svetost za vsak dan.“ S temi besedami, sta poimenovana knjiga in glavni steber naše Schönstattske duhovnosti. Gre za harmonično celoto življenja nasploh. V uvodu knjige **„Svetost za vsak dan“** je ta duhovnost opisana kot: **„Bogu všečna harmonija, med čustveno poudarjeno povezanostjo: Boga, dela in človeka, v vseh življenjskih okoliščinah.“** Kar zadeva stvarstvo in človeško ekologijo, že dolgo vemo, kam nas je pripeljalo ravnanje z dobrinami stvarstva, saj temelji na zamisli o izvedljivosti čisto vsega, kar je možno. Vemo, da moramo v bodoče, **„narediti“** mnoge stvari drugače in bolje kot doslej. Potrebujemo drugačno in spremenjeno obnašanje. Potrebujemo tudi bistveno bolj previden, bolj konservativen in spoštljivejši odnos do stvarstva in do ljudi. V tem smislu nam daje **„Schönstattska svetost za vsak dan“** sad, ki ga pater Kenterich opisuje kot: **„ponovno pridobljen občutek iz otroštva, ki je ključ za soočenje z izzivi sodobnega časa.“**

KAKO NAJ ŽIVLJENJE POSTANE PROSOJNO DO BOGA? **„Ti darilo neba, nisi od tega sveta. Ti glasnik iz nebes, pripoveduj nam o Bogu.“** Sporočilo Božiča je zelo preprosto. On pogledu na Božjega dete, se nam odpre pogled na veličino in skrivnost življenja ter tudi na veličino in skrivnost Boga samega. Kljub mnogim stvarem, ki so jih v glavnem trgovci napletli okoli Božiča in sprožajo naglico in napor, Božič ni izgubil svoje moči, svoje notranje skrivnosti in svoje notranje veličine.

[Jezus je darilo neba!](#) Ob vsakem božičnem praznovanju, se nam ponovno ponuja priložnost, da doživimo in podoživimo nekaj novega. Stopimo na učno pot majhnega otroka, ki se prične s prvimi pogledi in prvimi opazovanji. Vprašajmo se, če lahko v naša voščila za Božič, vtremo preprosto a resnično misel: „*Jezus je darilo neba?*“ Ko bomo sposobni pošiljati božična voščila v tem resničnem kontekstu, bomo za to naše dejanje, bolj bogato obdarjeni od njih, ki smo jim voščila namenili.

V tem duhu, Vam želim vesel in blagoslovljen preostanek adventa in še posebej božični čas, leta Gospodovega 2021!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

P. Ludwig Güthlein

